

Sygn. akt II Ka 182/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Mateusz Wójcik

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie – P. M. (1)**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2020 roku

sprawy **P. M. (2)**, s. J. i M. zd. Głowa, ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 10 marca 2020 roku,
sygn. akt II K 1173/19

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego P. M. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 200zł /dwieście złotych/, w tym opłatę za drugą instancję w kwocie 180zł /sto osiemdziesiąt złotych/,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. M. kwotę 840zł /osiemset czterdzieści złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 182/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 10 marca 2020r. sygn. akt II K 1173/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Obraza przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 4 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k., poprzez:</p> <p>- dokonanie dowolnej oceny dowodów z zeznań świadków B. M., G. P., K. H. oraz pokrzywdzonego A. M. - bez zachowania obiektywizmu oraz uwzględnienie okoliczności wyłącznie niekorzystnych dla oskarżonego, polegające na uznaniu, iż zeznania świadków i wyjaśnienia pokrzywdzonego stanowią jasną i pełną całość, tworząc spójny obraz przedmiotowego zdarzenia, a w szczególności uznanie, iż bezsprzecznie oskarżony P. M. (2) dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 288 § 1 k.k.,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut ten jest bezzasadny w kontekście faktu, że świadkowie wyjątkowo zgodnie i spójnie zeznawali, że nie tylko widzieli znanego im przecież oskarżonego, lecz także słyszeli jego krzyki pod domem, co w porze nocnej musiało być wyjątkowo dobrze słyszalne. Znali jego głos, umieli go rozpoznać. Od razu po zdarzeniu przekazali policjantom, że sprawcą był P. M. (2). Nie mieli czasu na wymyślanie innej wersji albo</p>		

<p>wymyślanie, że zrobił to ktoś inny, niż rzeczywisty sprawca, który miał motyw, sposobność i nie miał wiarygodnego alibi. Nie podano w apelacji, dlaczego policjanci mieliby się mijać z prawdą w zakresie tego co im powiedziano, ani nie wykazano, by pokrzywdzony zaaranżował zniszczenie własnego pojazdu, by wrobić w to oskarżonego. Nie miał w tym żadnego celu, ponieważ to nie on, lecz oskarżony nie może się pogodzić z wyborem życiowym B. M..</p>		
Lp.	Zarzut	
2	<p>Odmowa waloru wiarygodności zeznaniom świadka A. K. i wyjaśnieniom oskarżonego P. M. (2), w zakresie w jakich potwierdzili oni, iż w dacie zdarzenia przebywali w domu, natomiast oskarżony P. M. (2) nie dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wobec zaistnienie dwóch sprzecznych wersji, Sąd Rejonowy miał nie tylko prawo, co wręcz obowiązek dokonania oceny dowodów, tj. jedną z wersji przyjąć, a drugą odrzucić. Wywiązał się z tego zadanie prawidłowo, przekonująco opisał ocenę dowodów i wskazał, dlaczego nie uznał wersji oskarżonego i jego konkubiny. Sąd Okręgowy nie znajduje żadnego błędu w wyborze wiarygodnej wersji pokrzywdzonego, naocznego świadka i policjantów, zwłaszcza w kontekście faktu, że jak wynikało z zachowań wcześniejszych i późniejszych, oskarżony przejawia wrogość wobec obecnego partnera</p>		

<p>swojej byłej partnerki i tym bardziej wiarygodne jest, że swe frustracje wyładował na samochodzie swojego rywala. Taka ocena dowodów jest zdroworozsądkowa, logiczna, przekonująca i zasługiwała na uznanie jej za poprawną.</p>		
Lp.	Zarzut	
3	<p>Obraza art. 4 k.p.k. w związku z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nierozważenie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, które przemawiają na korzyść oskarżonego P. M. (2), a w szczególności nieuzasadnione przypisanie oskarżonemu, iż w dniu 23 września 2019 roku w K. przy ul. (...), działając umyślnie dokonał uszkodzenia lewego i prawego lusterka zewnętrznego samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że kopał w nie nogami w wyniku czego powstały straty w wysokości 5.315,00 zł na szkodę pokrzywdzonego A. M. - co w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, zalegający w aktach sprawy, nie pozwala w sposób jednoznaczny i bezsporny potwierdzić, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten nie tylko jest niezasadny, co w zasadzie powtarza poprzednie zarzuty, lecz nadal nie przekonuje, dlatego Sąd miałby odrzucić wersję wiarygodną, złożoną od razu po zdarzeniu, gdzie pokrzywdzeni poznali oskarżonego po wyglądzie i głosie. Widzieli go, co jest oczywiste, i słyszeli. Pora nocna nie mogła im przesłonić widoku, ponieważ w światłach samochodu oskarżony był</p>		

widoczny i rozpoznawalny dla osób znających go. Oko widzi inaczej niż obiektyw aparatu, więc fotografie dołączone do apelacji nie zmieniają niczego w ocenie dowodów. Jakość nocnej fotografii zależy wyłącznie od ustawienia aparatu, od użycia lampy błyskowej, od czasu naświetlania, otwarcia migawki czy przesłony. Dołączone do apelacji zdjęcia nie dowodzą niczego, poza niewłaściwym ustawieniem aparatu, a dla odmiany zdjęcia dołączone przez pokrzywdzonego są ich przeciwieństwem. Nawet prosty aparat po ustawieniu odpowiedniej czułości i czasu naświetlania, radzi sobie w ciemności, a tym bardziej ludzkie oko, gdy przywyknie do ciemności. Poza wzrokiem, świadkowie rozpoznali oskarżonego także słuchem, czego zdaje się nie zauważać autor apelacji. Co do identyfikacji sprawcy nie było wątpliwości. Co do uszkodzeń pojazdu i ich wyceny także. Sprawa należała do bardzo prostych, a apelacja nie przedstawia niczego, co by ocenę dowodów miało zmienić.

Wbrew zarzutowi apelacji, Sąd pierwszej instancji nie naruszył także zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść obwinionego, ponieważ po przeprowadzeniu wszelkich dowodów i ich kodeksowej ocenie, żadne wątpliwości nie zaistniały. W postanowieniu z dnia 10 stycznia 2013r. [IV KK 333/12, Lex 1277776] Sąd Najwyższy bardzo trafnie wskazał, iż „każdą niejasność w dziedzinie ustaleń faktycznych należy w pierwszym rzędzie redukować wszechstronną inicjatywą dowodową, a następnie wnikliwą analizą całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie. Jeżeli zatem z materiału dowodowego wynikają różne wersje

przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia, to nie jest to jeszcze jednoznaczne z zaistnieniem nie dających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 k.p.k.”

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 lipca 2009r. [V KK 142/09, LEX nr 519641], „art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości obrony i skazanych co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd”.

W ocenie Sądu Odwoławczego, ocena jakiej dokonał Sąd pierwszej instancji jest jedyną, na jaką zezwalał zdrowy rozsadek i elementarna logika. Ocena ta nie mogła być inna, niezależnie od tego, co próbuje wykazać apelacja.

Lp.	Zarzut	
4	Obraza art. 4 k.p.k. w związku z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozważenie w sposób stroniczy okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego P. M. (2), a w szczególności nieuzasadnione uznanie, iż dowody na których oparł się Sąd I instancji ustalając stan faktyczny pozwalają bezspornie uznać, iż oskarżony P. M. (2) dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, podczas gdy materiał dowodowy nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, czy oskarżony znajdował się w dniu 23 września 2019 roku w miejscowości K. przy ul. (...), jak również aby to oskarżony dokonał uszkodzenia pojazdu marki B. na szkodę pokrzywdzonego A. M., podczas gdy założenia takie stanowią jedynie przypuszczenia,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	które nie zostały w sposób jasny i bezsporny potwierdzone w materiale dowodowym, a zatem w sposób pozwalający przypisać winę oskarżonemu P. M. (2).	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten jest powieleniem i rozwinięciem zarzutu poprzedniego, a zatem tak samo jak on, jest bezzasadny. Nie ma potrzeby omawiać kolejny raz zarzutów, które innymi słowami nadal nieskutecznie forsują subiektywne tezy, sprzeczne z całokształtem materiału dowodowego.		
Lp.	Zarzut	
5	Obraza art. 6 k.p.k. w związku z art. 175 § 1 k.p.k. i art. 409 k.p.k. poprzez odmowę wznowienia przewodu sądowego i zaniechanie przesłuchania oskarżonego na rozprawie dnia 10 marca 2020 roku, pomimo jego spóźnionego stawiennictwa i potwierdzenia swojej obecności przed wydaniem wyroku, co skutkowało oczywistym pozbawieniem oskarżonego P. M. (2) prawa do obrony, prawa składania wyjaśnień i przedstawienia własnego stanowiska w sprawie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut zupełnie nieuzasadniony. Oskarżony sam zrezygnował z możliwości przedstawienia we właściwym czasie i miejscu swoich wyjaśnień, a czas na		

przeprowadzanie dowodów był podczas rozprawy głównej, nie zaś apelacyjnej. Jeśli chciał zabrać głos, mógł wyrazić go w treści apelacji, ale treść ta nie przekonała w żaden sposób do tego, by to nie on był sprawcą agresji wobec pojazdu człowieka, którego nie toleruje z uwagi na fakt, że ten zamieszkuje teraz z jego byłą partnerką.

Lp.	Zarzut	
6	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżony P. M. (2) dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 288 § 1 k.k., a przedmiotowej sprawie występują niezbite dowody świadczące o tym, że oskarżony P. M. (2) dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, jak również pozostają one spójne, logiczne i jednoznaczne na tle zaistniałego stanu faktycznego - a tym samym uzasadniają przypisanie oskarżonemu P. M. (2) winy za zarzucany aktem oskarżenia czyn z art. 288 § 1 k.k., podczas gdy zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy opiera się w głównej mierze na przypuszczeniach i domysłach co do faktów wykazywanych w zeznaniach świadków którym Sąd I instancji dał wiarę w całości, przy jednoczesnej stronniczej ocenie okoliczności zdarzenia, dokonanej wyłącznie na niekorzyść oskarżonego - co skutkowało błędnym uznaniem, iż oskarżony P. M. (2) dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 288 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd nie dostrzega potrzeby odnoszenia się po raz kolejny do tego samego zarzutu, opisanego innymi słowami i nazwanego tym razem „błędem w ustaleniach faktycznych”. Zarzut ten nie niesie niczego nowego w stosunku do wcześniejszych, jest ich wierna kopia, powieleniem i powtórzeniem. W przypadku omawianej apelacji, wielość zarzutów nie idzie w parze z ich różnorodnością. Jest to ciągle powtarzanie, że dowody należało ocenić inaczej, odwrotnie, wygodnie dla oskarżonego. Brakuje jednak wskazania, dlaczego Sąd miałby to zrobić. Wobec braku nowej argumentacji, wypada tylko odesłać do odniesienia się do poprzednich zarzutów, gdyż tam już znajduje się odpowiedź na stawiany zarzut.</p>		
Lp.	Zarzut	
	Wniosek	
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Jest to wniosek niezasadny w kontekście całości dowodów zebranych w sprawie.</p> <p>Ustalono, że oskarżony miał żal do byłej partnerki i jego obecnego konkubenta. Dowiedziono, że nie</p>		

tolerował go, a zatem miał motyw, by mu zdemolować samochód. Miał też sposobność, bo mieszkał blisko, a sprawstwo jego oparto na tym, że na miejscu pokrzywdzonego po wyglądzie i po głosie rozpoznali świadkowie, którzy następnie niezwłocznie przekazali policji, kto był sprawcą. Osoby te były wyraźnie wstrząśnięte sytuacją, zdecydowanie nie pomawiały oskarżonego o coś, z czym nie miał niczego wspólnego. Wobec powyższego, przypisanie oskarżonemu przestępstwa było w pełni poprawne.

Tego rodzaju ustalenia są zgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz elementarnej logiki, natomiast apelacja jest z tymi zasadami sprzeczna, gołosłowna i opiera się na subiektywnej ocenie rzeczywistości. Powieliła ona kilka razy ten sam bezpodstawny zarzut, oparty na dogmacie prawdopodobności oskarżonego i jego konkubiny oraz automatycznej fałszywości każdego dowodu przeciwnego.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Nie dotyczy</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Nie dotyczy</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Wyrok należało uznać za słuszny i trafny w zakresie winy oraz kary, która jest współmierna i adekwatna. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej instancji zgodnie z zasadami wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Same ustalenia faktyczne były bardzo proste. Wobec powyższego, przypisanie oskarżonemu przestępstwa było w pełni poprawne. Sąd uwzględnił całokształt okoliczności zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.</p> <p>Orzeczona kara jest adekwatna i akceptowalna, pomoże ukształtować pozytywną postawę oskarżonego, wykaże mu, że popełnianie przestępstw nie popłaca. Kara i środki karne spełnią cele prewencyjno – wychowawcze w doskonały sposób, a oskarżony jak nikt inny, będzie miał motywację, by szybko naprawić szkodę i nie zbliżać się do pokrzywdzonego ani nie popełniać dalszych przestępstw. Jeśli się do tego nie dopasuje, kara pozbawienia wolności będzie mogła zostać zarządzona do wykonania, co najskuteczniej powstrzyma go od łamania prawa.</p> <p>Apelacja podnosząca po kilka razy te same nietrafne zarzuty, okazała się tylko subiektywną polemiką z trafnym wyrokiem, co jednak nie gwarantowało jej skuteczności. „Nie wystarczy napisanie w skardze, że sąd dopuścił się uchybienia i ograniczyć się do wyrażenia przekonania, iż inaczej należało ocenić dowody. Polemika z oceną zaprezentowaną przez sąd meriti ma wartość wtedy, gdy wskazuje argumenty podważające tę ocenę. W szczególności chodzi o przytoczenie okoliczności świadczących o tym, że sąd pierwszej instancji, ustalając stan faktyczny, pominął istotne dowody, naruszył zasady prawidłowego rozumowania, nie stosował się do wskazań wiedzy lub zignorował nauki płynące z doświadczenia życiowego. [wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 maja 2001r., II AKA 80/01, Prok. i Pr. 2002/11/27].</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Nie dotyczy	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Nie dotyczy
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>Sąd Odwoławczy, wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego, zasądził od niego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze oraz opłatę za drugą instancję, Podstawą są przepisy art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym uzasadniają przepisy art. 634 w zw. z art. 627 k.p.k., a wysokość stawki wynika z § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [Dz. U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.].</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku (co do winy)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana